

повѣдь да бомбардиратъ. Той държаше една частъ отъ първницити, като заложници, а другити прати да му донесатъ оръжието отъ градъ тѣ, което, наистина, донесоха на 7 кола. Помежду това оръжието се намираха и три дървени топа съ желязни обръчи, които не бѣха оште служили и нито можаха да бѣдатъ за нѣщо полезни.

Първницити, които се бѣха събрали на една могила близу до градъ тѣ, баши-бозуцити ги биха и тласкаха.

Вечеръта, Хасанъ бей, по незнайна причина, хвърли три пъти възъ цръквата, безъ да на докочи, освѣнъ единъ пътъ, и безъ да уоине нѣкого. Освѣнъ това, много човѣци отъ близкиити села бѣха убити въ околностъ та. Прѣзъ нощъта на 30 апр. баши-бозуцити сполучиха да влѣзатъ въ градъ тѣ при всичкото пазене на редовната войска. На утринъта на другий день, една св. недѣла, тии наченаха да цѣбнетъ. Хасанъ бей сами отиде въ конакъ тѣ и запрѣ много души подъ цѣблогъ, че не прѣдали всичкото оръжието. Баши-бозуцити ограбиха градъ тѣ, слѣдъ трѣгноването на Хасанъ-бея, който бѣше се врекль, че ниге прати редовна войска въ два три дни. Въ вторникъ, на 4-й май, той, наистина, проводи единъ бинбашия съ редовна войска, нѣ тии бѣха Малоазиатски редици, но-бесчовѣци и отъ баши-бозуцити. Тии така съшто се спуснаха да цѣбнетъ и да убиватъ, и погубиха 25 души.

Тогавя Копривштите писаха на Хадъзъ-паша, който доиде самъ и остана въ градъ тѣ два дни. Той замина за Златица, и остави въ Копривштина единъ бинбашия и двѣ тѣла войска. Подъръ четире дни, той се връшта въ Копривштина, заштогъ чуль да казаватъ, че имало оште скрито оръжието. Той заповѣда на всички ти жители да отидатъ въ конакъ тѣ, дѣто ги държа цѣла нощгъ; между това, баши-бозуцити, обираха къштити и бесчестяха жени ти, подъ цѣблогъ, че ужъ трѣсетъ оръжието.

Люде ти, които азъ питахъ за обесчестяването на жени ти, не припознаваха, нѣ на другий день, слѣдъ пристигането ми въ градъ тѣ, приахъ една децотация отъ най-почтени ти жени отъ градъ тѣ, които ми подадоха единъ адресъ, съ който доказоваха, че докль мъжете ти имъ се намирали на конакъ тѣ, тии били обесчестени отъ войницити, нѣ ги било срамъ да казатъ.

Градъ тѣ се отцѣрва по заповѣдьта на Хасанъ-бея и на Хадъзъ-паша, които зеха много пари отъ жители ти за добрината, што имъ направили. Между това, къштити се обраха съвсѣмъ. Ограбиха нѣ само парити и сѣвниги нѣшта, нѣ дори и поштитниата и дрѣхити. Въ нѣкои къшги дори и цодовети се расковаха да трѣсетъ подъ тѣхъ имане.

Когато войската и баши-бозуцити, които бѣха проводени отъ Пловдивъ и отъ Т.-Пазаржикъ да туретъ редъ въ областъта, *Batak*, едно голѣмо село, 30 мили на югъ отъ Т.-Пазаржикъ, се съсна до основание отъ баши-бозуцити подъ заповѣдьта на Ахмедъ-ага отъ Барутина.

Отъ три дни баши-бозуцити бѣха дошли въ околностъта на градъ тѣ. Когато на Горговъ-день Батачене се намираха въ цръква, Ахмедъ-ага се показа край селото. Жители ти, като се посѣвѣтоваха помежду си, върнаха се въ къштити си и се приготвиха да се бранетъ. Послѣ проводиха да нитатъ Ахмедъ-ага, што иска. Двама та първи пратеници бидоха посѣчени; слѣдъ това Ахмедъ заповѣда да му пратетъ първницити да се спознаватъ съ тѣхъ. Никой не рачи да иде, нѣ най-сегнь Вранко, единъ отъ чорбаджи ти, прѣдложи да отиде при Ахеда, като пратеникъ. Той из-